

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, la. 46001-València.

Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121, 1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta. 07001-Palma de Mallorca.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça Internet:

http://www.eltemps.net

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net**Subscripcions:** 902 131 025.**Edita:** Edicions del País Valencià, SA.**Editor:** Eliseu Climent.**Coordinació:** Jaume Monzó.**Redacció de València:** Núria Cadenas i Víctor Maceada.**Redacció de Barcelona:** Enric Rimbau (*cap de redacció*), Lluís Bonada, Àlex Milian i Gemma Morales (*secretària de redacció*).**Redacció de Palma:** Miquel Payeras.**Redacció de Perpinyà:** Sebastià Girard.**Producció:** Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció lingüística*), Miquel Benítez (*escàner i imatge*), Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).**Rúbriques:** Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer, Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch, Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.**Corresponsals:** Pere Codonyan i Sebastià Girard (Catalunya Nord), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Marquès (Menorca), Anna Sàez (Lleida), Toni Solanelles (Andorra).**Col·laboradors:** Gemma Aguilera (EL TEMPS d'Economia), Antoni Albalat, Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Francesc de Paula Burguera, Bea Cabezas, Laia Campos, Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera, Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines, Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi Finestres, Manuel Garcia, Cecília Garrigós, Josep Gifreu, Xavier Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa, Gani Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavina, Iban L. Llop, Josep Maria López Llaví, Josep-Vicent Marquès, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdeu, Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Miquel-Lluís Muntané, Gustau Muñoz, Joan Nebot, Toni Payà, Ricard Peris, Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert de Ventós, Ferran Sáez Mateu, Eduard Sanjuán, Jordi Sebastià, Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, Antoni Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras, Felip Tobar, Lourdes Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo Trigo, Manuel Valencia, Àlvar Valls, Melissa Velert, Sergi Verger, Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.**Col·laboradors gràfics:** Tina Bagué, Pere Bota, Gina Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play, Marc Vila.**Disseny:** Enric Satué.**Foto portada:** EL TEMPS.**Arxiu:** Jesús Prats (*fotografia*), Rosa Serrano (*documentació*).**Publicitat i promoció:** Salva Martínez (València). Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Pere Ribalta (Barcelona). Tel.: 932 384 262.**Subscripcions:** Quica Sena.**Administració:** Susanna Alacreu, Pilar Martí i Assumpció Palau.**Fotomecànica i impressió:** Rivadeneyra, SA.**Dipòsit legal:** V-853-1984.**Preu a la Catalunya Nord:** 3,04 euros.

(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Ha sobtat que la tempesta causada per l'acusació llançada el passat 24 de febrer pel president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall –sobre el presumpte cobrament de comissions per l'adjudicació d'obres públiques durant els governs de Convergència i Unió–, haja quedat en el no-res. Hi ha qui diu que s'ha volgut fer taula rasa d'un assumpte que durant uns dies ha pujat el to polític al Principat gairebé als nivells d'ara fa un any i escaig, amb motiu de les converses entre Josep-Lluís Carod-Rovira i representants d'ETA a Perpinyà. En qualsevol cas, l'acusació és d'una magnitud que difícilment desapareixerà de la ment dels més directament afectats, sinó que més aviat romandrà latent, i segurament surarà a la mínima desavinença entre les diverses formacions del Parlament. El 3%, que ha esdevingut famósíssim en ben poc temps, no pot deixar-ho de ser en unes poques hores.

La pax catalana ha coincidit amb la presentació de l'informe anual de Transparency International (TI). *Informe sobre la Corrupció Global 2005* és el títol que encapçala el nou estudi d'aquesta ONG angloalemanya, una mena de continuació de l'efectuat el 2004, l'*Índex de Percepció de la Corrupció*. En el treball d'enguany, que para especial atenció en la construcció, els responsables de TI afirmen –com era previsible– que aquest sector és un dels més corruptes que hi ha.

Tenint en compte la dèria constructora que assota els Països Catalans, i amb una intensitat absoluta el litoral, potser seria hora d'esclarir què està passant, per què algunes empreses tenen l'afecte extrem del poder de torn, a què és degut. La modificació de plans urbanístics està a l'ordre del dia, no hi ha miraments a l'hora d'arrasar la terra si a canvi, es pot vendre un xalet més, i, en alguns casos, s'arriba al paroxisme màxim de veure duplicitat de càrrecs en àmbits que, en teoria, haurien de mantenir-se ben separats: així, ja no estranya conèixer que hi ha persones que cobren alhora d'una institució pública i d'una empresa –immobiliària– privada. La situació al País Valencià i a les Illes Balears és, en aquest sentit, preocupant, tot i que ni en un cas ni en l'altre no s'ha parlat del 3%. L'expansió urbanística a les Marines és especialment greu –com assenyalàvem en aquest setmanari la setmana passada–, amb favoritismes insistents cap als grups de sempre. A Mallorca, la finalització de la moratòria urbanística, el desembre passat, gràcies a l'aprovació del nou Pla Territorial, és una altra mala notícia; l'oposició ha criticat amb duresa allò que consideren un excés constructor que atempta contra el propi territori i que només beneficia uns pocs.

Amb un Govern espanyol en mans del PSOE, amb incipients expectatives de canvi al País Valencià i amb un PP que té una majoria absoluta molt ajustada a les Illes, potser el nou cicle electoral que es presagia hauria d'aprofitar-se per elaborar un gran pacte sobre la construcció, que delimita amb claredat on, com i en quina mesura es podrà edificar, que siga contundent a l'hora de prohibir-ho en zones que o bé ja estan prou saturades o bé s'hi han de respectar, i que, a més, pose en igualtat de condicions els grups que opten a fer obres, ja siga en l'àmbit públic o privat. Potser d'aquesta manera la desconfiança que inspira la relació poder-construtores començarà a rebaixar de to.

Als nostres lectors

El 8 d'abril, Carles Felip Artur Jordi Mountbatten-Windsor i Camilla Parker-Bowles es casaran. La notícia probablement no ho seria si ell no fos el presumible hereu de la corona britànica –i també presumible cap de l'Església anglicana. I no tindria l'afegit morbós si no fos que la núvia ha estat l'amant pràcticament oficial del seu ara futur marit durant anys i panys, també –amb escàndols de gravacions telefòniques íntimes inclosos– mentre es mantenia l'aparença del matrimoni d'ell amb la jove Diana Spencer. I si no fos per la tràgica mort de la princesa Diana, al costat del seu amant d'origen egipci. Si no fos pel si no fos potser ara aquesta monarquia –en principi una de les més consolidades d'Europa– no tindria a sobre de la taula alguns interrogants que estenen l'adjectiu d'*horribilis* més enllà de l'any en què se'ls va cremar el castell. Qui són Carles i Camilla i per què tant d'enrenou? En aquest número ens acostem a aquests i d'altres qüestions. *Núria Cadenas, redactora*

PACTAR LA CONSTRUCCIO